

РЕШЕНИЕ

№ 479

гр. Варна, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Чавдарова

при участието на секретаря Мая Т. Иванова
като разгледа докладваното от Галина Чавдарова Търговско дело №
20233100900267 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпила е искова молба от Д. Ц. Ж. от гр.Варна, против ИНВЕСТБАНК АД, ЕИК 831663282, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.България №85, с която са предявени обективно съединени искове с правно основание чл.439 ГПК за признаване за установено, че ищецът не дължи на ИНВЕСТБАНК АД сумата от 585,44евро, представляваща главница, ведно със законната лихва върху нея, считано от 24.01.20г. до предявяване на иска, както и сумата от 385,33лв, представляваща нелихвоносна сума, за които вземания е издаден изпълнителен лист от 22.04.10г. по ч.гр.д.№706/10г. на РС-Г.Оряховица, както и сумата от 22824,93евро, представляваща главница, ведно със законната лихва върху нея, считано от 24.01.20г. до предявяване на иска, за което вземане е издаден изпълнителен лист от 24.11.10г. по ч.гр.д.№2716/10г. на РС-Г.Оряховица.

В исковата молба твърди, че по ч.гр.д.№706/10г. на РС-Г.Оряховица е издаден изп.лист от 22.04.10г., с който ищецът е осъден да заплати на ответника сумата от 585,44 евро просрочена главница, сумата от 3260,47 евро просрочени лихви и сумата от 75,48 евро, дължими по договор за банков кредит №041/15.04.08г., ведно със законната лихва върху главницата от 31.03.10г. до изплащане на задължението, както и 315,48лв разноски. Твърди, че въз основа на изпълнителния лист е образувано на 28.05.10г. изп.д.№204/10г. по описа на ЧСИ Р.К., като ПДИ била връчена на 05.07.10г., както и били извършени изп.действия – налагане на възбрана на недв.имот и запор на МПС.

Твърди, че по ч.гр.д.№2716/10г. на РС-Г.Оряховица бил издаден изп.лист от 24.11.10г., с който ищецът е осъден да заплати на ответника сумата от 36721,98евро просрочена главница по договор за банков кредит в евро №41/15.04.08г., сумата от 4832лв мораторна лихва, ведно със законната лихва от 24.11.10г. до изплащане на задължението, и сумата от 1533,08лв-разноски. Твърди, че въз основа на изпълнителния лист е образувано на 01.12.10г. изп.д.№713/10г. по описа на ЧСИ Р.К., което било присъединено към изп.д.

№204/10г., като ПДИ била връчена на 04.04.11г. Излага, че вземането по изп.лист от 24.11.10г. било обезпечено с договорна ипотека върху недв.имот в гр.Г.Оряховица, като по искане на вискателя е пристъпено към изпълнение върху този имот по реда на публичната продажба, като издаденото постановление за възлагане влязло в сила на 09.01.12г. Излага, че по искане на вискателя от 19.06.14г. бил наложен заповест за тр.възнаграждение на ищцата, като удържки били правени за периода от м.07.14г. до 24.11.17г. Соча, че по молба на ищцата ЧСИ е издал постановление за прекратяване на изп.дело от 09.01.20г., влязло в сила на 23.01.20г., на осн. чл.433, ал.1, т.8 ГПК. Излага, че остатъкът от вземането на кредитора по изп.лист от 22.04.10г. възлизал на 1145,02лв главница и 385,33лв нелихвоносни суми, ведно с 2291,78лв законна лихва, а по изп.лист от 24.11.10г. възлизал на 44641,69лв главница и 36510,66лв законна лихва. Счита, че погас.давност за тези вземания е започнала да тече на 27.06.15г., съобразно разрешенията, дадени с ТР от 28.03.23г. Тъй като последната постъпила сума по изп.дело била на 24.11.17г., като след тази дата не били искани и извършвани изп.действия, то на 24.11.19г. изп.дело било перемирано. Съответно считано от 24.11.17г. в петгодишен период от време кредиторът бездействал, поради което и на 25.11.22г. била изтекла погас.давност за вземанията, предмет на изп.дело.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът ИНВЕСТБАНК АД, ЕИК 831663282, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.България №85, е депозирал писмен отговор, с който признава предявеният иск на осн. чл.237, ал.1 ГПК. Счита, че ответникът с поведението си не е дал повод за завеждане на делото и е признал иска, поради което и в негова тежест не следвало да се възлагат разноси.

Съдът, след като обсъди събраните по делото писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа и правна страна :

По делото няма спор, че в полза на ответника са издадени изп.лист от 22.04.10г. по ч.гр.д.№706/10г. на РС-Г.Оряховица, с който ищцата е осъдена да заплати на ответника сумата от 585,44 евро просрочена главница, сумата от 3260,47 евро просрочени лихви и сумата от 75,48 евро, дължими по договор за банков кредит №41/15.04.08г., ведно със законната лихва върху главницата от 31.03.10г. до изплащане на задължението, както и 315,48лв разноси, и изп.лист от 24.11.10г. по ч.гр.д.№2716/10г. на РС-Г.Оряховица, с който ищцата е осъдена да заплати на ответника сумата от 36721,98евро просрочена главница по договор за банков кредит в евро №41/15.04.08г., сумата от 4832лв мораторна лихва, ведно със законната лихва от 24.11.10г. до изплащане на задължението, и сумата от 1533,08лв-разноси.

Няма спор, че въз основа на първия изп.лист е образувано изп.д.№204/10г. по описа на ЧСИ Р.К., към което е присъединено изп.д.№713/10г., образувано по втория изп.лист.

Няма спор, а и видно от приложеното изп.д.№204/10г. по описа на ЧСИ Р.К., по искане на вискателя са извършвани изп.действия като е проведена публична продажба на недв.имот и е издадено постановление за възлагане на 05.12.11г., влязло в сила на 09.01.12г. Установява се още, че по молба на вискателя от 23.06.14г. е наложен и заповест за

тр.възнаграждение на ищцата, като удържки са правени за периода от м.07.14г. до 24.11.17г. съгласно вписванията на гърба на изп.лист.

Безспорно се установява, че молба на ищцата ЧСИ е издал постановление за прекратяване на изп.дело от 09.01.20г., влязло в законна сила, на осн. чл.433, ал.1, т.8 ГПК

По делото между страните няма спор, че след 24.11.17г. по изп.производство не са предприемани каквито и да било изпълнителни действия в рамките на определен изпълнителен способ, които да са годни да прекъснат започналата да тече от тази дата давност. И тъй като в случая съгл. чл.117, ал.2 ЗЗД давността за процесните вземания е 5-годишна, то същата е започнала да тече на 24.11.2017г. и е изтекла на 24.11.22г., като с изтичането ѝ същите са погасени по давност.

С отговора на исковата молба ответникът прави признание на иска, което се поддържа и в с.з. чрез надлежно депозирано становище. Съдът като взе предвид, че ответникът ИНВЕСТБАНК АД е направил изрично изявление, с което е признал исковете, и с оглед направеното от ищеца искане за постановяване на решение съобразно направеното признание, намира, че са налице предпоставките на чл.237 от ГПК за постановяване на решение при признание на иска. Не са налице отрицателните предпоставки на чл.237, ал.3 от ГПК.

Предвид изложеното съдът намира, че следва да бъде постановено решение, основано на направеното от ответника признание, с което предявените обективно съединени искове с правно основание чл.439 ГПК да бъдат уважени.

Разпоредбата на чл.78, ал.1 ГПК урежда правилото, обуславящо института на отговорността за разноски в случай на приключване на съдебното производство с акт по съществото на спора. В същото време законът в чл.78, ал.2 ГПК предвижда освобождаване на ответника от отговорност за разноски при кумулативното наличие на две предпоставки - да признае иска и да не е дал повод за завеждане на делото. Или съобразявайки тези законови постановки съдът намира, че определящо при разрешаване на въпроса за отговорността за разноски се явява поведението на ответника.

В настоящия случай безспорно с отговора на исковата молба ответникът е признал предявените искове. На следващо място от данните по делото не може да се изведе извода, че ответникът е дал повод за завеждане на делото. Образуваното изп.производство е прекратено с постановление на ЧСИ от 09.01.20г., като липсват данни от страна на отв. ИНВЕСТБАНК АД да са предприемани последващи изп.действия, насочени към събиране на отреченото вземане, нито да е изразена готовност да предприеме такива, като видно от изп.дело издадените в полза на ответника изп.листи са налични по същото. Липсват данни ответникът да е оспорвал факта на погасяване на правото на принуд.изпълнение на вземането, тъй като след изтичане на погасителната давност това вземане продължава да съществува като естествено (не се ползва от държавната принуда), а доброволното изпълнение по него е дължимо (чл.118 ЗЗД). Безспорно е, че и в рамките на образуваното съд.производство ответникът не е претендирал

изпълнение, а е признал твърдението за настъпила погас.давност.

Предвид така изложеното съдът приема, че се установява наличието на предпоставките на чл.78, ал.2 ГПК, поради което и разноските в производството следва да бъдат възложени върху ищеца. Ето защо и предвид направеното своевременно искане на отв.страна следва да бъдат присъдени сторените разноски за ю.к. възнаграждение в размер на 50лв на осн. чл.25а от НЗПП.

Мотивиран от гореизложените съображения и на осн. чл.237, ал.1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между Д. Ц. Ж., ЕГН *****, с адрес ***8, и ИНВЕСТБАНК АД, ЕИК 831663282, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.България №85, че Д. Ц. Ж. не дължи на ИНВЕСТБАНК АД сумата от 585,44евро, представляваща главница, ведно със законната лихва върху нея, считано от 24.01.20г. до предявяване на иска, както и сумата от 385,33лв, представляваща нелихвоносна сума, за които вземания е издаден изпълнителен лист от 22.04.10г. по ч.гр.д. №706/10г. на РС-Г.Оряховица, както и сумата от 22824,93евро, представляваща главница, ведно със законната лихва върху нея, считано от 24.01.20г. до предявяване на иска, за което вземане е издаден изпълнителен лист от 24.11.10г. по ч.гр.д.№2716/10г. на РС-Г.Оряховица, поради погасяването им по давност, на осн. чл.439 ГПК.

ОСЪЖДА Д. Ц. Ж., ЕГН *****, с адрес ***8, **ДА ЗАПЛАТИ** на ИНВЕСТБАНК АД, ЕИК 831663282, със седалище и адрес на управление гр.София, бул.България №85, **СУМАТА** от **50лв** /петдесет лева/, представляваща направените по делото разноски, на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____